

Het lijden van deze tijd weegt niet op tegen de heerlijkheid waarvan ons de openbaring te wachten staat. Rom. 8, 18

Vroom aandenken aan onze dierbare Zuster

Marie-Madeleine van Jezus Marie-Madeleine NOË

Zij werd geboren te Wachtebeke-Overslag
op 24 september 1909,
trad in de Karmel te Gent op 19 maart 1938,
deed professie op 25 maart 1940
en overleed er op 27 oktober 1989,
gesterkt door de Ziekenzalving.

Gedreven door Gods liefde, kwam Zuster Marie-Madeleine naar de Karmel, bereid tot de volledige gave van zichzelf.

In het noviciaat werd de H. Teresia van het Kind Jezus haar tot voorbeeld gesteld. Zuster Marie-Madeleine legde er zich dan ook op toe om zoals H. Treese de weg te gaan van liefde, overgave en vertrouwen.

Als oudste meisje van een groot gezin deelde zij in moeders werk en zorgen; zo was zij ook hier vol ijver en toewijding in het vervullen van de haar toevertrouwde taken. Die moederlijke trek van zorgende aandacht heeft zij altijd behouden. Toen de ziekte langzaam haar krachten ondermijnde, vond zij er haar vreugde in zoveel zij kon nog kleine diensten te bewijzen.

Zuster Marie-Madeleine hield van eenvoud, zij was wars van alle gemaaktheid. Haar vroomheid

was gegrondvest op een sterk geloof. In dat licht ook had zij begrepen waar het op aankomt in het leven: zo volmaakt mogelijk Gods Wil volbrengen. Tot het einde toe legde zij heel haar hart in dit gebed: „Ik geef mij aan U, mijn Welbeminde, opdat Gij in mij uw Heilige Wil volmaakt zoudt volbrengen.”

Onze Zuster had ook een grote liefde voor Onze-Lieve-Vrouw. Zij bad zo graag het rozenhoedje, zij bracht zo graag een bloempje bij Maria.

Na een zware operatie die geen hoop op genezing gaf, mochten wij onze geliefde Zuster nog twee jaar behouden. Het waren jaren van toenemende uitputting, maar zo vol overgave en liefde aanvaard, dat het zeker de vruchtbaarste jaren van haar leven geworden zijn. „Wat duurt het lang eer ik naar de hemel mag gaan!” zei ze dikwijls. „Maar er moeten nog zoveel zielen gered worden!” Die gedachte hielp haar om alles te dragen zonder klagen. Haar liefde voor de Kerk, voor de Paus, was eveneens een drijfveer om zich biddend en offerend helemaal te geven. In dat gebed en offer kregen ook haar geliefde familie en trouwe vrienden hun aandeel. Niemand werd vergeten.

Nu Zuster Marie-Madeleine bij de Heer is, zal zij voor ons allen een goede voorspreekster zijn.

De karmelietessen van Gent
De families Noë en De Pape

danken U voor uw gebed en meelevens.